

UBND XÃ VU GIA
TRƯỜNG TIỂU HỌC NGUYỄN THỊ BẢY

TIẾNG VIỆT LỚP 3

BÀI 22. SỰ TÍCH ÔNG ĐÙNG, BÀ ĐÙNG (TIẾT 1)

Giáo viên: Phạm Thị Thanh Trúc

BACK TO SCHOOL

KHỞI ĐỘNG

Thứ Tư ngày 15 tháng 4 năm 2026
Tiếng việt

TRÒ CHƠI “ AI NHANH, AI ĐÚNG”

Chọn đáp án đúng nhất:

Câu 1. Nhà rông như một cái gì lật ngựa?

A. lưỡi dao **B. lưỡi rìu** C. lưỡi rựa D. lưỡi búa

Câu 2. Nhà rông do ai xây?

A. trưởng làng B. già làng
C. Các cụ già **D. tất cả mọi người**

Thảo luận nhóm đôi

Quan sát tranh cho biết hai người trong tranh đang làm gì?

Bài 22. Sự tích ông Đùng, bà Đùng (Tiết 1)

Ngày xưa ngày xưa, ở xứ Mường Bi xuất hiện một đôi vợ chồng cao lớn khác thường. Họ đứng cao hơn năm lần đỉnh núi cao nhất. Người Mường gọi họ là ông Đùng, bà Đùng, nghĩa là ông bà khổng lồ.

Hồi ấy, đất thì cao thấp, lồi lõm. Cây cối hoang dại mọc chằng chịt. Nước thì chảy từ lòng đất, ngập lênh láng khắp nơi. Thấy vậy, ông Đùng, bà Đùng liền ra tay. Chỉ một ngày, ông bà đã nhổ cây, san đất, làm thành cánh đồng bằng phẳng, rộng rãi, lấy chỗ cho dân ở và cày cấy.

Ông Đùng bàn với vợ làm một con đường dẫn nước đi, tránh để nước tràn lênh láng. Ông Đùng lom khom dùng tay bới đất đằng trước, bà Đùng hì hụi vét đất đằng sau. Họ làm việc suốt ngày đêm, cùng trò chuyện vui vẻ. Thế rồi, theo con đường ông bà Đùng đào bới, nước đã chảy thành dòng, vượt qua đồi núi, đổ về xuôi. Đó chính là con sông Đà ngày nay.

Xong mọi việc, ông bà Đùng ngẩng đầu nhìn lại mới biết: Do vét đất ban đêm, không nhìn rõ, dòng sông đã không thẳng. Nơi chưa được vét, đất đã cản trở dòng chảy và tạo thành thác ghềnh. Vì thế, sông Đà mới ngoằn ngoèo, có tới "trăm bảy mươi thác, trăm ba mươi ghềnh" như bây giờ.

(Theo Truyện cổ dân tộc Mường)

Luyện đọc

lỗi lổm

lênh lánh

Trò chuyện

Ngoằn ngoèo

Tìm hiểu bài

Luyện đọc câu dài

Chỉ một ngày,/ông bà đã nhổ cây,/san đất,/làm
thành cánh đồng bằng phẳng,/rộng rãi,/lấy chỗ
cho dân ở/và cày cấy.//

Bài 22. Sự tích ông Đùng, bà Đùng (Tiết 1)

- 1** Ngày xưa ngày xưa, ở xứ Mường Bi xuất hiện một đôi vợ chồng cao lớn khác thường. Họ đứng cao hơn năm lần đỉnh núi cao nhất. Người Mường gọi họ là ông Đùng, bà Đùng, nghĩa là ông bà khổng lồ.
- 2** Hồi ấy, đất thì cao thấp, lồi lõm. Cây cối hoang dại mọc chằng chịt. Nước thì chảy từ lòng đất, ngập lênh láng khắp nơi. Thấy vậy, ông Đùng, bà Đùng liền ra tay. Chỉ một ngày, ông bà đã nhổ cây, san đất, làm thành cánh đồng bằng phẳng, rộng rãi, lấy chỗ cho dân ở và cày cấy.
- 3** Ông Đùng bàn với vợ làm một con đường dẫn nước đi, tránh để nước tràn lênh láng. Ông Đùng lom khom dùng tay bới đất đằng trước, bà Đùng hì hụi vét đất đằng sau. Họ làm việc suốt ngày đêm, cùng trò chuyện vui vẻ. Thế rồi, theo con đường ông bà Đùng đào bới, nước đã chảy thành dòng, vượt qua đồi núi, đổ về xuôi. Đó chính là con sông Đà ngày nay.
- 4** Xong mọi việc, ông bà Đùng ngẩng đầu nhìn lại mới biết: Do vét đất ban đêm, không nhìn rõ, dòng sông đã không thẳng. Nơi chưa được vét, đất đã cản trở dòng chảy và tạo thành thác ghềnh. Vì thế, sông Đà mới ngoằn ngoèo, có tới "trăm bảy mươi thác, trăm ba mươi ghềnh" như bây giờ.

(Theo Truyện cổ dân tộc Mường)

Bài 22. Sự tích ông Đùng, bà Đùng (Tiết 1)

1 Ngày xưa ngày xưa, ở xứ Mường Bi xuất hiện một đôi vợ chồng cao lớn khác thường. Họ đứng cao hơn năm lần đỉnh núi cao nhất. Người Mường gọi họ là ông Đùng, bà Đùng, nghĩa là ông bà khổng lồ.

Mường Bi: địa danh thuộc huyện Tân Lạc, tỉnh Hòa Bình.

Bài 22. Sự tích ông Đùng, bà Đùng (Tiết 1)

② Hòi ấy, đất thì cao thấp, lồi lõm. Cây cối hoang dại mọc chằng chịt. Nước thì chảy từ lòng đất, ngập lênh láng khắp nơi. Thấy vậy, ông Đùng, bà Đùng liền ra tay. Chỉ một ngày, ông bà đã nhổ cây, san đất, làm thành cánh đồng bằng phẳng, rộng rãi, lấy chỗ cho dân ở và cày cấy.

- **chằng chịt** : (cây cối) đan vào nhau dày đặc và không theo hàng lối nhất định.
- **ra tay** : bắt đầu làm để tỏ rõ khả năng, tài trí của mình.

Bài 22. Sự tích ông Đùng, bà Đùng (Tiết 1)

③ Ông Đùng bàn với vợ làm một con đường dẫn nước đi, tránh để nước tràn lênh lán. Ông Đùng lom khom dùng tay bới đất đằng trước, bà Đùng hì hụi vét đất đằng sau. Họ làm việc suốt ngày đêm, cùng trò chuyện vui vẻ. Thế rồi, theo con đường ông bà Đùng đào bới, nước đã chảy thành dòng, vượt qua đồi núi, đổ về xuôi. Đó chính là con sông Đà ngày nay.

- Hì hụi : dáng vẻ cặm cụi, làm việc gì đó một cách khó nhọc, kiên nhẫn.

Bài 22. Sự tích ông Đùng, bà Đùng (Tiết 1)

④ Xong mọi việc, ông bà Đùng ngẩng đầu nhìn lại mới biết: Do vét đất ban đêm, không nhìn rõ, dòng sông đã không thẳng. Nơi chưa được vét, đất đã cản trở dòng chảy và tạo thành thác ghềnh. Vì thế, sông Đà mới ngoằn ngoèo, có tới "trăm bảy mươi thác, trăm ba mươi ghềnh" như bây giờ.

- Ghềnh: chỗ lòng sông bị thu hẹp và nông, có đá nằm chắn ngang, làm nước dồn lại và chảy xiết.

Bài 22. Sự tích ông Đùng, bà Đùng (Tiết 1)

Trả lời câu hỏi

1. Ông Đùng, bà Đùng có điểm gì khác thường về ngoại hình?

- Ông Đùng, bà Đùng cao lớn khác thường. Họ đứng cao hơn năm lần đỉnh núi cao nhất.

2. Kể lại những việc ông bà Đùng đã làm khi chứng kiến cảnh đất hoang, nước ngập?

- Ông bà đã nhổ cây, san đất. Tiếp đó ông Đùng lom khom dùng tay bới đất đằng trước, bà Đùng hì hục vét đất đằng sau làm một con đường dẫn nước.

Bài 22. Sự tích ông Đùng, bà Đùng (Tiết 1)

3. Việc làm của ông bà Đùng đã đem lại kết quả như thế nào?

- Ông bà Đùng đã làm thành cánh đồng bằng phẳng, rộng rãi, lấy chỗ cho dân ở và cày cấy. Còn con đường ông bà đào bới, nước chảy thành dòng, vượt qua đồi núi, đổ về xuôi tạo thành con sông Đà.

4. Theo em, ông Đùng, bà Đùng có những phẩm chất tốt đẹp nào?

- chăm chỉ, chịu khó, thông minh, không ngại khó khăn, vất vả, xả thân vì cộng đồng.

5. Câu chuyện đã giải thích điều gì về con sông Đà ngày nay?

- Câu chuyện đã giải thích về đặc điểm ngoằn ngoèo, có nhiều thác ghềnh (bảy trăm mười thác, tram ba mươi ghềnh) của con sông Đà ngày nay.

*** Câu chuyện ca ngợi điều gì?**

* Nội dung: Câu chuyện ca ngợi việc ông Đùng, bà Đùng là những người có công lao lớn đối với đất nước trong việc chinh phục thiên nhiên. Qua đó giải thích thêm về sự tích sông Đà.

Luyện đọc

lời lồm
lênh lánh
Trò chuyện
Ngoằn ngoèo

Tìm hiểu bài

Mường Bi
chằng chịt
ra tay
hì hục
ghềnh

A circular floral wreath composed of various pink flowers, including a large rose at the top and smaller bell-shaped flowers around the rest of the circle. The wreath is set against a white background.

CHÀO CÁC EM!

ALWAYS ON MY MIND